

C - Beloken Pasen - 27/28 april 2019 - Sint Pieter
Hand 5,12-16; Ps 117; Apoc 1,9-11a.12-13.17-19; Jn 20,19-31

Fake News

Het Evangelie van vandaag spreekt over de zogenaamde "Ongelovige Thomas". Maar de vraag is of Thomas wel zo ongelovig was, en of niet eerder de apostelen de grootste ongelovigen waren, met als eerste Petrus.

We hebben de afgelopen week in de Eucharistievieringen iedere dag een verhaal gehoord over de verrezen Heer en zijn verschijningen. En we hoorden al in het Evangelie van de Paaswake, dat, toen de vrouwen aan de apostelen gingen vertellen dat Jezus verrezen was en dat ze Hem hadden gezien, die er niets van geloofden, en het afdeden als beuzelpraat, kletspraat, onzin, wij zouden tegenwoordig zeggen: fake news (Lc 24,1-12; Mc 16,9-15). We hoorden het nog in het Evangelie van vanmorgen/gistermorgen, waar de evangelist Marcus tot driemaal toe schrijft: "ze geloofden het niet". Zelfs de Emmaus-gangers geloofden ze niet. Kletspraat, onzin. En hoewel Jezus na zijn verrijzenis al enkele keren aan de leerlingen verschenen was, moest Hij hun nog hun "hardnekkig ongelof" verwijten. Hardnekkig ongelof. En toch durft Jezus het aan om aan die apostelen met hun hardnekkig ongelof onmiddellijk zijn opdracht te geven: "Gaat uit over de hele wereld, en verkondigt het Evangelie aan heel de schepping". Ja, de verkondiging van je Evangelie toevertrouwen aan mannen met een "hardnekkig ongelof", dat moet je durven (Mc 16,9-15).

Och, het zij de apostelen vergeven, want het was inderdaad moeilijk om het gebeuren van de verrijzenis te geloven.

Is het u ook opgevallen? Alle wonderen die Jezus tijdens zijn openbaar leven heeft verricht, gebeurden in aanwezigheid van getuigen, soms zelfs van een grote mensenmassa. Altijd in de volle openbaarheid. Iedereen heeft het kunnen zien. Een lamme kon weer lopen, een dode stond weer op. Iedereen heeft het gezien. Iedereen was vol bewondering, en het gebeuren werd doorverteld. In onze tijd zou het de dag erna in de krant gestaan hebben.

En nu, het allergrootste wonder, Jezus' verrijzenis uit de dood, gebeurt in het geheim, midden in de nacht, niemand is er bij, niemand heeft iets gehoord, niemand heeft iets gezien, er waren geen getuigen. De apostelen moeten het doen met een leeg graf. Wat is er gebeurd? Ze weten het niet. Jezus? Niet te zien. Hoe kan ik geloven in iets dat ik niet zie, en dat niemand gezien heeft?

Dat is de uitdaging van Pasen. Geloven in iets dat je niet ziet. Petrus ging naar het graf, en zag slechts de linnen doeken. Hij snapte er niets van. De enige die het onmiddellijk begreep was de evangelist Johannes: "hij zag en hij geloofde" (Joh 20,8). Maar in het graf lag niets, alleen de linnen doeken. Maar juist dat er niets was, dat was voor Johannes het bewijs. Maar voor de anderen was dat juist géén bewijs. En dan krijg je natuurlijk de complot-theorie: ze hebben het lijk in de nacht stiekem weggehaald (Mt 28,8-15), en zelfs Maria Magdalena gaat geloven dat ze Jezus hebben weggehaald... tot ze Hem tegenkomt (Joh 20,11-18).

Ja, wie is nu die "ongelovige"? Thomas in ieder geval niet, want, zo lezen we vandaag, hij was er die eerste keer niet bij. De apostelen zitten dan opgesloten, allemaal samen in een huis. Ze durven de deur niet uit. Maar Thomas er niet bij. Hij is buiten. Hij durft naar buiten te gaan, Hij is dus de meest moedige van allen. Hij is ook de meest kritische. Hij gelooft niet zomaar wat men hem zegt. Thomas is niet ongelovig, maar gewoon nuchter.

Hij wil Jezus zelf zien. Hij wil Jezus herkennen, de verrezen Heer, dus de gekruisigde Heer. Thomas wil de Verrezenen herkennen aan Zijn wonden. Dan pas, wanneer hij Jezus' wonden heeft gezien, kan hij geloven in de Verrezenen.

En inderdaad, de afwezigheid van Jezus duurde niet lang. Al snel laat Hij zich aan zijn leerlingen zien. En pas dan, wanneer ze Jezus hebben gezien, gevoeld, gehoord, aangeraakt, kunnen ze pas ècht geloven in de Verrijzenis.

Je kunt pas geloven als je Jezus echt ziet, als Hij er ècht is. En ook wij, wij weten dat. Wij mogen in Hem geloven, omdat Hij er is. Hij is er nog altijd. In feite is Hij nooit weggeweest. En dat hebben de apostelen uiteindelijk ook begrepen. Na een eerste reactie van ongelof.

De pelgrims die naar het Heilig Graf gaan in de Grafkerk in Jezuzalem ervaren altijd iets van een teleurstelling. Er is niets te zien. Logisch. Het Heilig Graf in Jeruzalem is nu net de enige plek in de wereld waar Jezus niét is. Hij is hier. Nu. Met ons. Bij ons. Nooit weggeweest. Hier bij ons. In de Kerk. In de sacramenten. Waar twee of drie in zijn Naam samen zijn. Waar wij zijn aanwezigheid voelen. Hij is nu, hier.

Régis de la Haye, diaken